נב א מיי' פ"ג מסל' מומרים הלכה ג' ד':
נג ב מיי' שם פ"ב הל' ו':
נד ג ד ה מיי' פ"ו מסל' שגגות הל' ב:
נה ו מיי' שם פ"ט הל' ו':

המוחק את הכריסה • פי' בקונטרס שהם הקפלים (ג) וקשה דמ"ל פירות ומי פירות אין מכשירין ושוב קשה דקתמר הכשחטו בשערו אינו בכי יוחן והיוצאין ממנו הרי הוא בכי יוחן ומי הקונטרס (ג) מחם בשערו אחר שיצא מבית המרחץ ומ"ל שבשערו ממלא אינו בכי יוחן והלא תחלתו נרטן היה ומתרץ (מפשיטין פ"ז פ"ז) כל מקום שתחלתו נרטן אף על פי שאין סופו נרטן (ג) נבל פרי דמיירי שירדו הגשמים עליהם ולא היה נרטן עד שיצא מהם • והיוצאין ממנו לאחר שיצא הרי זה בכי יוחן • אף על גב דהלא יוקה (ג) הכשהל אינו בכי יוחן הא כל מקום שתחלתו נרטן (ה) וכאן ממי אף על גב דלא מיחא ליה מעיקרא מכל מקום כיון שהוא עצמו דוחקן להוציא מהם המים ט) אחמ"כ נטמו: מצד הנליון לגד התחתון שהורין • פירש בקונטרס מטוס שטופה ליבלא בגנב וקשה שהרי במסכת מדה פרק אלמה (דף סב: וסס) קאמר מרסין שבלנו מקשים עמאים ונפלו לאויר שהעור כי הוסק הגטר ממה מפני שהמקשן יוצאין ומע"פ שלאחר כיסוק יחזרו ויבלעו המרסין אלא יש לפרש מטוס דהוי אלא לרטן כ"ל שהם על בגדיו כמו במקשן שבכריסה: ואת המהגה כמהגה. והא הדין דמלי למימר הגהגה כאוכל מה שאין כן בטחר אלא אגב דוקא מאכל כאוכל קאמר מהגה כמהגה: אלא

מוכי שחין • מבריחן טפלין: ופופכו • לא מטוס שהרה שקודם לכן מי מהור אלא אלא יבא אלא אמר בגד בתכר המזלולל: שמנים כשמרים • לא אם מחהו עמרי אלא יומא לאוטו בו בשעת פריסה: ופופכו לאחר כפירה • כגון המאחר לקרקע לו לטחל והוא החולה ממשך ומהגלם לאחר מלאין: ק"ו • מפרש בגמ' (ה) מדם שמעמא מחיים שמקבל טומאה מחיים "[ומפיש הכי לא מסמא אחר המזולל ק"ו בהמה שאינה מקבלת טומאה מחיים]: גמ' ספופח אם הכריסה • כהם לא הקפלים שקורין שר"ם: ספופח מים שבשפרו • כגון יולא מבית המרחץ ומסתפג בלנוגעת: מפקין שבפוכו • שבתוך הכריסה לא בכי יוחן דלא מהביני מידי הוחל ובלוגין הן: ופיולפין סימנו הרי הן בכי יוחן • אם נפלו על הדרעים: וכריסה עצמה • לאחר שיצאו ממנו המשקין הוכשרה אף על פי שלא נגעה בהן אחר יציאתן: (מ"מ כו') ניממיים לאדם • לטוכי שחין: בגיעוין בכל בגדן • שמשך עצמו בכח ונהלם בכח ולוכל נגיעה בשעת פריסה אבל מי כריסה יוצאין בגחת ולאחר שיצאו ממנה הטוכין הן מיד וקודם שיפלו לארץ טונעין בה בשעת פריסה: אב לו עמא אם שפיו מסלכין בדרך וירדו גשמים על בגדיהן אף על פי שפפטן

[ל"ל שאלן כך אינם כמשנה שנמאיות וכ"ל בגמ"ס]

[לעיל ד:]

רבינו גרשום

אסור אלא בחלב אבל בקרשים קלים אם אם דוחה כהן בקרשי קרשים מצי אכיל: הוה ליה סמא מינו דגאסר בתחיכות פחרות • דקרשים שהיו פחרין לו קרום(האינו)(דהיינו) כולל (הגאבר ל) דברים חמחרים קרום איתוסף נמי אינו אסור [על] אסור פומאה איסור חלב: אקרשיה לחלב מינו דאיתוסף בית איסור הנאה דהלב קרשים אסור בהנאה לגולי עלמא והיינו איסור מוסף דמוסף איסור אחרים על איסורו איתוסף נמי אסור לגבי חלב משום הכי חיל נמי אסור מוקרשים על איסור חלב וטמא: ועד כאן לחדיום הוא דאסיר • באכילה ובהנאה אבל לגבה שרי לחקפורת: הוי ליה נותר • הוי ליה איסור מוסף דניתוסף [איסור] אחר על איסורו איתוסף נמי איסור נותר עליו על איסור חלב: הל עליה יוה"כ מינו דאיתסר הוא גבי חולין היינו איסור כולל איתוסף נמי איסור יוה"כ על איסור חלב: ונותני נמי חייב חמש חטאות ונקטמה • חייב חטאת חמישית וכגון דאכל כזית פיגול מאורך בחטה: בחדא בחטה קא מיירי מחנו' ונותר ופיגול בחדא בחטה לא משכחת לה דפיגול לא הוי אלא בר' עבודות וכיון שחישב עליה בשעת עבודה לפגולה (ולא)וגמפגולה כולה מיד איתא באכילה ולא אתי לנותר: אלמה לא • בתמיהא: משכחת לה • בחדא בחטה וכגון שהעלה אבר פיגול לגבי מזבח דכיון דהעלה ומשלה בו האור פקע פיגולו סמנו ואם מלקו ושיירו היה ליה נותר וכי אכלו להאי אבר שקע פיגולו ונעשה נותר ואכל כזית פיגול משאר איברי פיגול של אותה בחטה ליחייב נמי מטום פיגול והחיים חרוויהו בחדא בחטה: ומנלן דפקע פיגול בהכי דאאבר עולא בשם' ובחטים קומץ שהוא פיגול והחילהו לגבי מזבח כיון שמשלה בו האור לחרוויהו ושיירו ופקע פיגול ונעשה נותר אפי' הכי באבר אחר קא מיירי מתניתין דחייב עליו ונותר ופיגול בחדא בחטה ובהד אבר לא משכחת לה: אלמה לא משכחת לה • בחד אבר כגון שהעלה עליה אבר פיגול לגבי מזבח דמלגית דאבר אבוהיה אמזבח ומלגית דאבר הוה תלוי אבראי דמזבח ואיכא בחד אבר נותר ופיגול לא איפשר לחייבו בחד אבר דלא אפשר לצמצם לאבוהיה ממלגית דאבר בסקום דאיכא רובה דאבר תבן שדינן ליה כיון דאלמה בתר רובה: תיפשמא דבעי רמי בר חמא • בבחטה המקשה הלכו באברים אחד הרוב אי לא אלא מרלא אישמש ליה מרבא ש"מ

דלא אזלינן בתר רוב אבר • ולוקמה בחד אבר כדאמרן ולחייבה נמי משום פיגול: אלא בזית אחד מיירי • תנא דמתניתין וכזית אחד לא משכחת פיגול ונותר דאי אבוהיה לחלגית דזית אמזבח ומלגא אבראי אין הקפדה לפחות מכזית ולא קא מקע פיגולו מיירי בחד אבר אלא לא משכחת לה פיגול ונותר בחד אבר אלא באבר שיש בו שני זיתי חלב בזית ויתים לא קא מיירי תנא: ולא הא קתני יוה"כ כו' אמר ר' • הכי משכחת לה דלעזרן יוה"כ הוי שיעור שלם ולא משכחת ביה פיגול ונותר כגון דאכל כולא בחלבה שהבוליא כזית וחלבה כזית והיינו חד אבר ובחלבה דכזית הוא לא מצית לאוקומה פיגול ונותר כדאמרן לעיל דאין הזיקש לפחות מכזית

הגהות הב"ח (ה) רש"י ד"ה מיכה וכו' ולקמן כ"ב ומסכת מעילה דף יט: (ב) ד"ה מה' ומתים וכו' ודרבי שמעון הכל כלע' וכיון הכל מחמ:

גליון הש"ס גמ' ולו אמרה בשמה פרישקן ע' מולין מב ע"ב תד"ס בשמה

נוסחא
מטקין הבלוין אינם טהרים את הקדר טהן קתוכו אבל מטיגאו הן "רבי יוחן"

שיטה מקובצת
ה) גמ' מאי קי"ח ומה אדם שמסמא מחיים אבר המדולדל בו פחות בחמה שאינה מסמא מחיים אבר המדולדל בה אינו דין שמחוד תנן: ב) והמחוק בשערו ובכסותו • ק"ק דאם הוי לרצון מתחלה אבאי אינו בכי יוחן הא כל משקה שתחילתו לרצון אע"פ שאין סופו לרצון מכשיר ומ"ה דלא חשיבי מירי הואיל ובלוגין הן ור"י פי' דנפלו עליו מי נשמים דלא החשיבם כלל: ג) והיוצאים ממנו כו' דאע"ג דאמרי' התם בשביל שלא חלקת הכוחל אינו בכי יוחן המים התם לא ניחא ליה שהוו אלו מים בעולם אבל הכא נהי דלא ניחא ליה שיבואו כיון שהוא עצמו דפולין משערו וכסותו א"כ אתשבינהו ומכשיר: הרא"ש ל"ל: ד) עי' בחדשין: ה) סמנה הכשרו והתנן הולך לו ערבי פחדים אצל: ו) הבא נמי תיבות הא איכא נמחק: ז) לאדם כראבר רב יוסף אות ק' נמחק: ח) מחלכים בדרך וירדו נשמים אע"פ שהחמין משקין היורדין: ט) אלא לאחר שיצאו מטולו יצאו מטולו הרי אלו מכשירין ותיבות שאין נחשבין אלא לאחר שיצאו מטולו אינו נמחק: י) שאל רבי עקיבא אות ו' נמחק: יא) (כולן אסורו לו): יב) א' בחמשה תמחויין אות ם' נמחק: יג) כך שאל ר' עקיבא יד) אמר לו לא אות ו' נמחק: טו) מאי קא קשיא ליה הכי • תיבת לר"ש נמחק: טז) כך שאל האוכל אות ו' נמחק: יח) חייב על כל אחת אות ב' נמחק: יח) אחד בחמשה תמחויין אות מ' נמחק: יט) משום דתמחויין מחלקין: כ) המשה זבחים דנופין מחלקין לא כ"ש צל דמדמי הכי דמ"ם תמחויין מחלקין לפי שיש שינוי מעשים כראבר בפסוק דמסכתא דכגון שאכל מה' אברים דמדמי לה' תמחויין • והבחמות נמי חלוקין בטעם שאין טעם שום דומה לזו והיי כחמשה תמחויין • פתיבה אסור ריש לא כך כו' עד תיבת אל"ל ר"ע נמחק: כא) אכל ה' חתיכות כן מוכח הסניא דקתני מוכה אחד בה' המחויין אינו חייב אלא חטאת אחת ה"ח מה' זבחים ודאי דקתני מה' זבחים ה"ח מוכה אחד מה' המחויין: כב) אחת בחטאת תיבות מרכשה תמחויין נמחק: כג) ואחת מה' זבחים אפילו בהעלם אחת חייב על כל אחת ואחת ועל: כד) מתיבת מה' עד תיבת ריב"י ל"ש ונמחק: כה) יהודה ור' אלעזר בר' שמעון אומרים אפילו: כו) תלוי אחד כלל של דבר' גלוין מי' לדברי הכל • גלוין נמרא ישנה עיין תוס' לקמן (דף יח ע"ב): כז) בגמ' חס"ד ומה"ד גמ' אדם: כח) תיבת גמ' נמחק: כט) א' נותר אכל חייב על כל אחת משום אות ה' ל"ש: ל) דאיירי בריבוא בה': לא) הקפלוס וסים שובים סן הכרישה נופפין וקשה דא"כ מי פירות: לב) הקונטרס ל"ל דהפרחם בשערו אחר שיצא מבית המרחץ ויש עדיין מים על שערו ולא נהירא אלא מירי שירדו נשמים על הכרישה ועל שערו וכסותו ואינו לרצון עד שיצא מבית המרחץ: לג) לרצון מכשירין לכך: לד) ולקח • גלוין אע"ג דהני משקין רצונו הוה שלא הוה בעולם ודומה לכוחל קטרה על הכוחל בשביל שלא ילקח כו' שאני הבא כיון שהחמה המשקין בידו להתציאן מקרי לרצון • הרא"ש ל"ל: לה) דאתו בעולם והבא: לו) המים א"כ אתשבינהו:

נוסחא
ריבוי מעטי עבירה בהעלם אחת- כאב חייבין: אחת על כולן -ואו- על כל אחת ואחת

מבנף
ה) לעונות העולה ב-לעונות ה' נחמת הקרבן א
ד-אוכל נותר מה' נחמים הקרבן א
ל' יהושע - נסיונות - ותורון ותיבות שאין נחשבין אלא לאחר מדין אוכל מצמח אחת הר' תמחוין

נוסחא
מה מחלק להבאת חטאות נוספות
ו- קרבנות - נאכל נזה נחמים (סיון נד: בן דקרבנות)
ב-תמחוין
ג-הלאמות
הגמ' תרגום הגמרא אם ר' יהושע חבר ר' אחאה שקבר לגר' הקבוצה מחלוקת, שאלה בו מתעוררת לאור קושיית ר"ל בחמש דעות ראיות ניסיון בקאשר ראיות חבר לומר לר' יהושע חבר בו ראיות שבדלמת מחלוקת

"לא הוצע"

מעמ' ריבה

[ל"ל ורואין אנו וכ"ל בגמ"ס שבמנחות]

[ל"ל שאלן כך אינם כמשנה שנמאיות וכ"ל בגמ"ס]

[לעיל ד:]

הוספות המוחק שבכריסה • פי' רש"י שהם מעמם דבפי' לגמיתר דבמי שמים שבכריסה מייבי ולא הוכלא דבמ"ל דמי פירות מין מכשירין ולא מיקבי מקשין ופירש ר"ת מומק שהחליקו בלבנכנו לו בלפרנין להפריב מי נשמים שבליה דומיא דקומם בשמנו ובכסותו • בבריתוין בכל כמן • בפרק בשור וכרומב לא מקבי כבי כי פרין מומחת בים בסמרים סיה ומ"ל דפגונמה דממולמי סיה בפרק בהמה המקבלת דטומאה ולכיכא ולכיכא ולכיכא